

«Χριστός Ανέστη»

Γιορτάζοντας το χριστιανικό Πάσχα

ΘΕΜΑΤΙΚΗ ΕΝΟΤΗΤΑ 7 Το Πάσχα της Εκκλησίας είναι μια ολόκληρη διαδρομή στα χνάρια του Σταυρού και της Ανάστασης του Χριστού. Είναι η ελπίδα της ζωής και η νίκη κατά του θανάτου. Το χριστιανικό Πάσχα, που κορυφώνεται στην Ανάσταση του Χριστού, είναι η γιορτή της χαράς και της έμπρακτης Αγάπης προς όλους.

Το Σάββατο του Λαζάρου Ο Λάζαρος ήταν φίλος του Χριστού και ζούσε με τις δυο αδερφές του στη Βηθανία, μια μικρή πόλη κοντά στα Ιεροσόλυμα. Ήταν τριάντα χρονών, σχεδόν συνομήλικος με τον Ιησού. Κάποτε όμως, έφεραν στον Χριστό την είδηση ότι ο φίλος του αρρώστησε. Όταν έφτασε στη Βηθανία βρήκε τις δυο αδερφές να θρηνούν τον Λάζαρο που είχε πεθάνει πριν τέσσερις μέρες. Ο Ιησούς αναστέναξε και ζήτησε να τον πάνε στον τάφο, κι εκεί δάκρυσε. Οι αδερφές περίμεναν έξω από τον τάφο με λαχτάρα και πίστη λέγοντας: – Κύριε, αν ήσουν εδώ δε θα πέθαινε ο αδερφός μας. Τότε ο Ιησούς πλησίασε και φώναξε: – Λάζαρε, έβγα έξω. Και ο Λάζαρος, ο αγαπημένος φίλος του Χριστού, αναστήθηκε.
Ιω 11, 1-44

Κυριακή των Βαΐων

Η είσοδος του Χριστού στα Ιεροσόλυμα Ο Ιησούς με τους μαθητές του πήγαιναν στα Ιεροσόλυμα για τη μεγάλη γιορτή των Ισραηλιτών, το Πάσχα. Όταν έφτασαν στο Όρος των Ελαιών, λίγο έξω από την πόλη, ο Ιησούς παράγγειλε σε δύο μαθητές του: C_DHM_THRISK.indd 103 5/12/17 3:58 PM 104 – Πηγαίνετε στο απέναντι χωριό. Εκεί θα βρείτε δεμένο ένα μικρό γαϊδουράκι, που στη ράχη του δεν κάθισε ακόμη κανείς. Να το λύσετε και να μου το φέρετε. Οι μαθητές έφεραν το πουλάρι κι έστρωσαν τη ράχη του με τα ρούχα τους. Καθισμένος στο γαϊδουράκι, με τους μαθητές γύρω του, πήρε ο Ιησούς τον δρόμο για τα Ιεροσόλυμα. Πλήθος λαού βρισκόταν εκείνες τις μέρες εκεί, για να γιορτάσει το Πάσχα. Είχαν όλοι μάθει για την ανάσταση του Λαζάρου και για τον ερχομό του Ιησού κι έτρεξαν να τον προϋπαντήσουν και να τον υποδεχτούν σαν βασιλιά. Άλλοι έστρωναν στον δρόμο του ρούχα και κλαδιά από φοίνικες. Άλλοι κουνούσαν κλωνάρια στον αέρα, σαν να ήταν σημαίες. Κι όλοι μαζί, απλοί άνθρωποι και μικρά παιδιά, φώναζαν: «Ωσαννά! Ευλογημένος ο ερχόμενος εν ονόματι Κυρίου», δηλαδή, ευλογημένος εκείνος που έρχεται σταλμένος από τον Θεό.

Από την παιδική λογοτεχνία Το Πρώτο Πάσχα. Η ιστορία του βασιλιά της καρδιάς μας (απόσπασμα) Λοιπόν, βολεύτηκε ο παππούς γαϊδουράκος, εκείνο το πρωί στην Ιερουσαλήμ επικρατούσε μεγάλη αναστάτωση. Φωνές, φασαρία, ποδοβολητά! Κόσμος πήγαινε κι ερχόταν, ερχόταν και πήγαινε! Κάποιοι είχαν ανέβει στις χουρμαδιές και τράβαγαν τα κλαδιά ώσπου να σπάσουν! «Θα 'ναι το καινούριο τους παιχνίδι», σκέφτηκα, και ξαναγύρισα στο παχνί μου και στην παρακολούθηση των κόκκων της σκόνης που είχαν τρελαθεί και αυτές και χόρευαν ταγκό πάνω σε μια ηλιαχτίδα! – «Πού είναι η μάνα σου; Πού είναι ο πατέρας σου;». Όρμησε μέσα στο παχνί το αφεντικό. – «Γκαρρρρρ», του απάντησα, αλλά και γκουρρρρρρρ ή γκαργκαααρ να του απαντούσα πάλι δε θα καταλάβαινε! – «Γρήγορα», συνέχισε με κομμένη την ανάσα, «χρειάζομαι ένα γαϊδουράκι να κουβαλήσει στην πλάτη του το βασιλιά! Τον Χριστό!». – «Πάει και αυτός», σκέφτηκα, «μάλλον έφαγε κανένα κλαδί στο κεφάλι! Βασιλιάς και να ζητάει γάιδαρο!». – «Τι με κοιτάς έτσι;», συνέχισε. «Εμπρός, έλα εσύ!». – «Εγώ! Ποιος εγώ;»;». Και τότε Τον είδα και Τον ένιωσα! Πόσο όμορφος! Πόσο ήρεμος! Πόσο γεμάτος αγάπη! Πόσο καλός, φωτεινός, γενναίος, λατρεμένος, μονάκριβος, μοναδικός! Υπομονετικός, φιλόανθρωπος, συγχωρητικός, δυνατός, παντοδύναμος, πανάγαθος, πανάγιος! Ζαλίστηκα! Σαν να έβλεπα όλα τα αστέρια του ουρανού, τους αγγέλους να ψέλνουν, τις καρδιές των ανθρώπων να γονατίζουν και τα στόματα τους να ψέλνουν ευλογημένος και δοξασμένος ο βασιλιάς του Ισραήλ! Εκείνη ακριβώς τη στιγμή έγινε ο βασιλιάς και της δικής μου καρδιάς και εκείνη ακριβώς τη στιγμή αποφάσισα να Τον ακολουθήσω ακόμα κι αν χρειαζόταν να μάθω να πετάω και να σκάω στη γη σαν καρπούζι, ακόμα κι αν έπρεπε να μάθω να κολυμπώ και να πιω όλοσολη τη θάλασσα... Άλλωστε, υπήρχαν πολλοί που Τον κοίταζαν άγρια και καχύποπτα... Ένωθα πως είχαν αποφασίσει να Τον σκοτώσουν... Το ίδιο βράδυ όμως θα άκουγα τον Ίδιο να λέει πως σε τρεις μέρες θα αναστηθεί! Παράξενα πράγματα για τα αυτιά μου... Υπομονετικά περίμενα να ανέβει στην πλάτη μου και, αν δε με σκούνταγε κάποιος, ακόμα θα περίμενα. Ήταν τόσο ελαφρύς, που δεν είχα καταλάβει πως με περίμενε να ξεκινήσω! Οι άνθρωποι, με κλαδιά στα χέρια –αυτά που είχαν κόψει από τα δέντρα– είχαν κάτσει κατά μήκος του δρόμου και φώναζαν: «δοξασμένος να είναι αυτός που υποδεχόμαστε, που τον έχει στείλει ο ίδιος ο Θεός, και που τόσο καιρό περιμέναμε!». Φώτω Σκορδά

Έθιμα της Κυριακής των Βαΐων

Όλοι οι ορθόδοξοι ναοί στολίζονται με κλαδιά από διάφορα φυτά, τα λεγόμενα βάγια, που συμβολίζουν τη νίκη, όπως δάφνη, ιτιά, μυρτιά και ελιά. Μετά τη Λειτουργία μοιράζονται στους πιστούς. Στα πρώτα χριστιανικά χρόνια, στα Ιεροσόλυμα, ο επίσκοπος έμπαινε στην πόλη πάνω σε ένα γαϊδουράκι, αναπαριστώνοντας το γεγονός, ενώ στα βυζαντινά χρόνια γινόταν ο «περίπατος του αυτοκράτορα», από το Παλάτι προς τη Μεγάλη Εκκλησία. Στη διαδρομή αυτή ο αυτοκράτορας μοίραζε στον κόσμο βάγια και σταυρούς και ο Πατριάρχης σταυρούς και κεριά. Την Κυριακή των Βαΐων τρώμε πάντοτε ψάρι. «Βάγια, Βάγια των βαγιών, τρώνε ψάρι και κολιό, κι ως την άλλη Κυριακή με το κόκκινο αυγό!».

Κυριακή των Βαΐων Η είσοδος του Χριστού στα Ιεροσόλυμα Ο Ιησούς με τους μαθητές του πήγαιναν στα Ιεροσόλυμα για τη μεγάλη γιορτή των Ισραηλιτών, το Πάσχα. Όταν έφτασαν στο Όρος των Ελαιών, λίγο έξω από την πόλη, ο Ιησούς παράγγειλε σε δύο μαθητές του:

– Πηγαίνετε στο απέναντι χωριό. Εκεί θα βρείτε δεμένο ένα μικρό γαϊδουράκι, που στη ράχη του δεν κάθισε ακόμη κανείς. Να το λύσετε και να μου το φέρετε. Οι μαθητές έφεραν το πουλάρι κι έστρωσαν τη ράχη του με τα ρούχα τους. Καθισμένος στο γαϊδουράκι, με τους μαθητές γύρω του, πήρε ο Ιησούς τον δρόμο για τα Ιεροσόλυμα. Πλήθος λαού βρισκόταν εκείνες τις μέρες εκεί, για να γιορτάσει το Πάσχα. Είχαν όλοι μάθει για την ανάσταση του Λαζάρου και για τον ερχομό του Ιησού κι έτρεξαν να τον προϋπαντήσουν και να τον υποδεχτούν σαν βασιλιά. Άλλοι έστρωναν στον δρόμο του ρούχα και κλαδιά από φοίνικες. Άλλοι κουνούσαν κλωνάρια στον αέρα, σαν να ήταν σημαίες. Κι όλοι μαζί, απλοί άνθρωποι και μικρά παιδιά, φώναζαν: «Ωσαννά! Ευλογημένος ο ερχόμενος εν ονόματι Κυρίου», δηλαδή, ευλογημένος εκείνος που έρχεται σταλμένος από τον Θεό.